

Svar (18/9 96)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Det følger af § 2, stk. 4, i lov om kommunal aktivering, at når der gives tilbud om aktivering, gælder reglerne i kapitel 1-6 i bistandsloven, herunder bistandslovens § 1 om, at hjælp efter bistandsloven som hovedregel forudsætter ophold her i landet.

Det er således hovedreglen, at hjælp efter bistandsloven forudsætter ophold her i landet. Efter praksis antages hjælpen i visse tilfælde dog efter en konkret vurdering at kunne bevares under kortvarige ophold i udlandet.

Det er ikke efter loven udelukket, at kommunen kan tillade kortvarigt ophold i udlandet, hvis der for den enkelte kontanthjælpsmodtager foreligger en særlig grund og opholdet i udlandet ikke forhindrer, at pågældende kan holde sig i forbindelse med kommunen/arbejdsformidlingen. En sådan særlig grund kan f.eks. være besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg, eller i forbindelse med udøvelse af en aftalt eller fastsat samværsret, som ikke kan foregå her i landet.

Da der er tale om en afgørelse, som kommunen træffer ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, kan jeg ikke udtale mig om det konkrete spørgsmål, men må henvise til, at afgørelsen kan ankes til det sociale ankenævn.

Jeg kan imidlertid oplyse, at Socialministeriet i tidligere sager, hvor kommuner har ansøgt om godkendelse af *forsøg*, jf. § 30 a i lov om kommunal aktivering, hvori der indgik ophold i udlandet af henholdsvis 12 og 16 ugers varighed, har givet afslag bl.a. under henvisning til § 1 i bistandsloven.

Endelig kan jeg oplyse, at Socialministeriet har været opmærksom på problemet, hvorfor der i den netop udsendte rapport fra udvalget om kontanthjælp, aktivering og revalidering m.v. indgår et forslag om en nyformulering af den nuværende § 1 i bistandsloven. Det indgår bl.a. i forslaget, at kontanthjælpsmodtagere, der deltager i aktiviteter, der er et led i aktivering,

kan bevare hjælpen under kortvarige ophold i udlandet.

Ad spm. nr. S 2484

Fra boligministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jens Løgstrup Madsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 7572, lød således:

Til boligministeren (4/6 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange årsværk der er forudsat ansat i Boligministeriet som direkte følge af ny vedtagen lovgivning i hver af folketingssamlingerne 1989-90, 1990-91, 1991-92, 1992-93, 1993-94, 1994-95 og 1995-96?«

Supplerende svar (16/9 96)**Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):**

Vedlagte opgørelse er i skematisk form en opgørelse over den lovgivning, som har givet anledning til øgede personalebevillinger på bevillingsloven. Der er både medtaget de bevillinger, som er nævnt i bemærkninger til lovforslag, samt de bevillinger, som ikke er nævnt i bemærkningerne, men alene har hjemmel i aktstykker og bevillingslove. Der, hvor den øgede bevilling ikke er medtaget i bemærkninger til lovforslaget, er loven angivet med parentes.

Ny lovgivning, hvor der i bemærkningerne til lovforslaget er forudsat øget administration, evt. med angivelse af det forventede personaleforbrug, men hvor det øgede personaleforbrug er forudsat afholdt inden for de eksisterende rammer, er ikke medtaget.

Ny lovgivning, som medfører afgivelse af årsværk, er ligeledes ikke medtaget.

Opgørelsen tager ikke udgangspunkt i de enkelte folketingsamlinger, men i de finansår, hvor de til den ny lovgivning knyttede bevillinger er blevet udmøntede.